

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/131/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320201789
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5320201789.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: GAIIA s. r. o., so sídlom Janka Kráľa 2045/132, Nitra, IČO: 51 741 831, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek s. r. o, so sídlom Hollého 20, Hlohovec, IČO: 47 256 371, proti žalovanému: P. C. J. - stav, s. r. o., so sídlom 108, Nová Bystrica, IČO: 50 149 083, právne zastúpený: KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Skuteckého 6, Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Čadca č. k. 9C/30/2020-209 z 20. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa domáhal žalobca určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu FORD RANGER, špecifikovanom v podanej žalobe (výrok I.) a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Okresný súd primárne posudzoval, či žalobca preukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na ním podanej určovacej žalobe podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na žiadanom určení. Žalobca tvrdil, že bez súčinnosti žalovaného nie je možné, aby dosiahol navrátenie vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu jeho osobe iným spôsobom, ako predmetnou žalobou. Žalovaný namietal, že žalobou vymedzený nárok nedeklaruje jeho povinnosť vec vrátiť. Vydanie veci by muselo byť predmetom ďalšieho súdneho konania, v ktorom by sa posudzovala jeho povinnosť vydať vozidlo, oproti povinnosti žalobcu vrátiť mu kúpnu cenu a preplatiť náklady, ktoré vynaložil na opravy vozidla, čím ho zároveň zhodnotil. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca predmetné motorové vozidlo odovzdal žalovanému a ten mu zaň vyplatil sumu 12.500 eur, a že vozidlo sa nachádza u žalovaného. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť žalobcom navrhovaným určením jeho výlučného vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu by nedošlo s konečnou platnosťou k vyriešeniu jeho právneho vzťahu so žalovaným k tomuto motorovému vozidlu a k nárokom z toho vyplývajúcim. Nebol by vytvorený ani právny rámec, ktorý by bol zárukou odvrátenia prípadných ďalších súdnych sporov. V tomto smere sa okresný súd stotožnil s právnym názorom žalovaného, že žalobou uplatnený nárok nedeklaruje jeho povinnosť vozidlo žalobcovi vrátiť. Iba samotné rozhodnutie o určení vlastníckeho práva za takejto situácie, keď sa sporné vozidlo u žalobcu nenachádza, ale ho má vo svojej držbe žalovaný, by automaticky nevedlo k zmene jeho držby v prospech žalobcu. Vzhľadom na uvedené závery okresný súd zamietol i žalobcom navrhnutý dôkaz na pripojenie dokumentov Okresného dopravného inšpektorátu v

Nitre o odhlásení predmetného vozidla. Keďže žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení zamietol, iba na okraj poukázal na aplikačnú prax, ktorá vychádza z preferencie platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou, pričom právny úkon je neplatným len vtedy, ak jeho nedostatky týkajúce sa určítosti, obsahu či predmetu nemožno preklenúť ani použitím interpretačných pravidiel ustanovených v § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 266 ods. 1,2,3 Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na ust. § 33 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého dôsledkom prekročenia splnomocnenia na základe plnej moci, prípadne konania bez plnej moci, nie je neplatnosť právneho úkonu, ale iba to, či je splnomocniteľ, resp. ten, za koho tretia osoba konala bez plnej moci, učinilým právnym úkonom viazaný. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, žalovanému ako strane v spore úspešnej priznal v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že určí, že je výlučným vlastníkom sporného motorového vozidla, prípadne rozsudok okresného súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že pri uzatváraní písomnej kúpnej zmluvy medzi ním ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, predmetom ktorej bolo sporné motorové vozidlo, nekonali v mene predávajúceho a kupujúceho subjekty na to oprávnené v zmysle zápisu v Obchodnom registri, dokonca za žalovaného ako kupujúceho zmluvu uzatvorila tretia osoba - O. V., ktorý nebol členom štatutárneho orgánu žalovaného. Nedodržanie spôsobu konania v mene právnickej osoby - spoločnosti má za následok neplatnosť právneho úkonu, nakoľko vôľa právnickej osoby voči tretím osobám nebola prejavovaná zákonným spôsobom. Poukazujúc na uvedené skutočnosti žalobca konštatoval neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorou došlo k prevodu predmetného motorového vozidla z jeho osoby na žalovaného. V súvislosti s existenciou naliehavého právneho záujmu na ním žiadanom určení, žalobca uviedol, že ho vidí v tom, že bez súčinnosti žalovaného nie je možné a ani dosiahnuteľné navrátenie vlastníctva k predmetnému vozidlu jeho osobe a súčasne žalovaný môže naďalej s týmto vozidlom disponovať. Uviedol, že neexistuje iný typ žaloby na konečné riešenie uvedenej veci. Ďalej namietal, že okresný súd ako aj žalovaný bagatelizujú uvedené skutkové zistenia a uvádzajú, že je zrejmé, aké zmluvné strany uzatvorili predmetnú kúpnu zmluvu a že štatutárnemu zástupcovi jeho osoby (žalobcu) bolo zrejmé, že O. V. oprávnené zmluvu podpísal. Konštatovanie okresného súdu, že kúpna zmluva je platná označil za predčasné, predmet prevodu bol síce zrejmý, ale druhá základná zložka kúpnej zmluvy, a to kúpna cena alebo spôsob jej určenia, nebol určiteľný. Kúpnu cenu dojednal s jeho osobou, resp. s jeho štatutárnym zástupcom p. U. a samotnú zmluvu vytvoril a vyplnil nie štatutárny zástupca žalovaného, ale svedok V.

4. Ďalšia odvolacia námietka žalobcu sa týkala toho, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Okresný súd nevykonal dôkaz, pripojením dokumentov od Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre, ktoré boli doložené k odhláseniu sporného motorového vozidla a z ktorých by bolo zrejmé, že ani štatutárny zástupca žalobcu a ani štatutárny zástupca žalovaného nebol predmetné vozidlo prepísať (odhlásiť) na tomto dopravnom inšpektoráte.

5. Ďalej žalobca namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým mu bolo znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na predbežné právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v zmysle § 181 ods. 2 CSP, v rámci ktorého tento uviedol, že sa javí ako dôvodné aplikovať ust. § 137 písm. c/ CSP. Naliehavý právny záujem na určení sa mu v tomto štádiu konania javil ako daný. Na jeho prekvapenie však súd prvej inštancie bez toho, aby avizoval zmenu svojho postupu, zamietol žalobu z dôvodu, že nebol preukázaný naliehavý právny záujem. Takýmto postupom mu súd prvej inštancie znemožnil uplatňovať si svoje práva, nakoľko ak by súd prvej inštancie zmenil svoj právny názor a túto zmenu avizoval, sústredil by svoju argumentáciu na preukázanie naliehavého právneho záujmu. Takto vo svojej záverečnej reči poukazoval skôr na hodnotenie dôkazov, ktorými sa však okresný súd z dôvodu jeho záveru o nedostatku naliehavého právneho záujmu na danom určení ani nezaoberal. Uviedol, že v súčasnosti je na osvedčení o evidencii k vozidlu uvedený ako vlastník vozidla odporca (správne má byť žalovaný - pozn. odvolacieho súdu). Za situácie, že vlastníctvo k vozidlu je medzi účastníkmi konania sporné, možno konštatovať naliehavosť právneho záujmu navrhovateľa (správne má znieť žalobcu - pozn. odvolacieho súdu) na danom určení, pretože rozhodnutie súdu prinesie istotu do právneho postavenia účastníkov, keď z okolností tohto prípadu je zrejmé, že navrhovateľ sa svojho vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu môže domôcť iba súdnou cestou, a to s ohľadom na rozdielny právny názor

oboch účastníkov v otázke vlastníctva. Určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladienie evidovaného a právneho stavu, čo je tento prípad. Súd mal preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení, keďže rozhodnutím súdu sa právne postavenie žalobcu zmení. Požadovať určenie, že určité právo tu je, je možné iba voči takému subjektu, ktorému inak z hmotného práva svedčí, že mu toto právo patrí, t. j. voči subjektu, ktorý je vo veci pasívne legitimovaný. V konaní boli uvedené skutočnosti preukázané, z tohto dôvodu je rozhodnutie súdu prvej inštancie arbitrárne a nedôvodné.

6. Žalovaný vo vyjadrení z 28.05.2022 k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolacie dôvody považuje za domnelé a navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobca nepopiera, že zamýšľal prediť svoje motorové vozidlo, že uzatvoril kúpnu zmluvu so žalovaným, vozidlo mu odovzdal a vystavil faktúru a kúpnu cenu si v plnej výške prevzal. Keďže si strany splnili svoje recipročné povinnosti, žalobca nebol na transakcii škodný, finančné prostriedky reálne nadobudol a obchod po dobu dvoch mesiacov akceptoval. V prípade posúdenia platnosti predmetnej zmluvy poukázal na princíp preferencie platnosti, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol na obchode škodný, nemá skutočné dôvody domáhať sa neplatnosti predmetnej zmluvy, zvlášť ak ním napádané nedostatky sú preklenuteľné výkladom. K námietke nevykonania navrhnutých dôkazov žalovaný uviedol, že súd nemusí vyhovieť každému dôkaznému návrhu, ktorý nemá opodstatnenie, okrem toho návrh žalobcu prišiel oneskorene z hľadiska zásady koncentrácie konania. Pokiaľ išlo o predbežné právne posúdenie veci okresným súdom, k tejto skutočnosti žalovaný uviedol, že súd nie je striktné viazaný týmto posúdením, pretože jeho závery sa môžu vyvíjať podľa dokazovania a argumentov. Poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 19.10.2021, v ktorom rozporoval naliehavý právny záujem žalobcu, predmetné podanie bolo žalobcovi doručené ešte v októbri 2021, t. j. 4 mesiace pred nasledovným pojednávaním. Žalobca na túto námietku nereagoval, hoci pri zachovaní odbornej starostlivosti reagovať mal a mohol. Nezúčastnil sa ani nasledovného pojednávania dňa 20.01.2022, hoci sám navrhol vykonať nové, aj keď bezpredmetné dokazovanie. Pokiaľ tvrdí, že by sa viac sústredil na zdôvodnenie záujmu na určovacej žalobe, ide o účelové tvrdenia, nakoľko neodpovedal ani na jeho námietky v predmetných vyjadreniach. Rovnako v odvolaní nešpecifikoval naliehavý právny záujem inými skutočnosťami alebo vo vyššej miere než vo svojich predchádzajúcich podaniach. V závere vyjadrenia žalovaný poukázal na to, že pri neplatnej zmluve, ktorú skutočnosť však odmieta, nastupuje osobitná reštitučná povinnosť podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ktorú rieši žaloba na plnenie a vlastníctvo sa v tomto prípade posudzuje ako predbežná právna otázka s tým, že žalovaný nemusí vozidlo vydať, pokiaľ mu nebude vrátená kúpna cena. Určovací výrok nemá opodstatnenie, nakoľko vlastníctvo vozidla sa nadobúda faktickým prevzatím veci a nie zápisom do evidencie, čo je zásadný rozdiel napr. oproti nehnuteľnostiam, preto žaloba na určenie vlastníctva nie je konečným riešením sporu.

7. K vyjadreniu žalovaného, žalobca konštatoval, že žalovaný neuviedol žiadne nové úvahy, na ktoré by bolo potrebné reagovať, preto nebude vyhotovovať žiadne osobitné vyjadrenie.

8. Žalovaný v odvolacej duplike zo 04.07.2022 uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava prezentovaných prostriedkov procesnej obrany a opätovne navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil v celom rozsahu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať

izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (napr. III.ÚS 78/05, IV.ÚS 350/09).

11. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobcu, formulovanú v jeho opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

12. Ako už bolo konštatované v úvode tohto rozsudku, okresný súd svoje zamietajúce rozhodnutie v súdnej veci odôvodnil nepreukázaním existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na žiadanom určení jeho vlastníctva k spornému motorovému vozidlu. Vykonaným dokazovaním ustálil, že predmetné motorové vozidlo odovzdal žalobca žalovanému, v ktorého dispozícii sa vozidlo nachádza, žalovaný žalobcovi uhradil kúpnu cenu vo výške 12.500,- eur, ktorú žalobca prijal. Žalobca v podanom odvolaní ako odvolací dôvod uvádza, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V podanom odvolaní však správnosť uvedených skutkových zistení, z ktorých okresný súd vychádzal pri právnom posúdení existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na žiadanom určení nespochybňuje. Skutočnosť, týkajúca sa procesu uzatvárania kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, neboli tými, z ktorých by okresný súd vychádzal pri posúdení existencie naliehavého právneho záujmu. Inak povedané, okresný súd z uvedených skutočností pri svojom rozhodovaní nevychádzal. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by ním tvrdené skutočnosti týkajúce sa obsahu kúpnej zmluvy a osôb, ktoré ju uzatvárali mali byť významné z hľadiska právnych záverov súdu prvej inštancie, že prípadným vyhovením určovacej žalobe by nedošlo ku konečnému usporiadaniu vzťahov medzi žalobcom a žalovaným, ale bolo by potrebné vyvolať ďalšiu žalobu týkajúcu sa odovzdania predmetného motorového vozidla žalovaným žalobcovi. Tak ako odvolací súd konštatoval vyššie, odvolateľ je zodpovedný za vymedzenie odvolacích dôvodov, ktorými je odvolací súd pri preskúmaní správnosti napadnutého rozsudku viazaný. Odvolacie námietky žalobcu namietajúce nesprávne skutkové zistenia okresného súdu a s tým súvisiace nesprávne právne posúdenie veci, nereflektujú na právne a skutkové závery, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol. Okresný súd sa otázkou platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy nezaoberal. Jeho záverečné vyjadrenie právneho názoru v bode 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku (výklad právneho úkonu, konanie v mene zastúpeného) z hľadiska systematického usporiadania napadnutého rozsudku a ani v kontexte s celým odôvodnením tohto rozsudku nemožno považovať za právne posúdenie veci a dôvod zamietnutia žaloby.

13. Ďalšia odvolacia námietka žalobcu sa týkala nesprávneho postupu súdu prvej inštancie, pokiaľ v rámci predbežného právneho posúdenia veci deklaroval názor o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu na žiadanom určení a následne tento svoj názor zmenil bez toho, aby mal žalobca možnosť sa k tejto zmene vyjadriť. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že okresný súd zaslal právnym zástupcom sporových strán upovedomenie o predbežnom právnom posúdení veci podľa § 181 ods. 2 CSP z 01.10.2021, v ktorom, okrem iného, konštatoval, že sa mu javí dôvodné aplikovať ust. § 137 písm. c/ CSP, pričom naliehavý právny záujem na žiadanom určení sa mu v danom štádiu konania javí ako daný. Žalovaný na predmetné upovedomenie okresného súdu reagoval vyjadrením z 19.10.2021, v ktorom namietal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na žiadanom určení. Vyjadrenie žalovaného bolo zaslané na vedomie právneho zástupcovi žalobcu, ktorému bolo doručené dňa 23.10.2021. Následne, v elektronickom podaní z 23.10.2021 sa právny zástupca žalobcu vyjadril k okolnostiam uzatvárania kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo sporné motorové vozidlo, k námietkam žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu sa nevyjadril. Okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.01.2022, ktorého sa žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnili. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného opätovne namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na žiadanom určení, tak ako v písomnom vyjadrení k upovedomeniu okresného súdu o predbežnom právnom posúdení, ktoré bolo právneho zástupcovi žalobcu okresným súdom doručené. Zákonná sudkyňa na predmetnom pojednávaní následne v rámci predbežného právneho posúdenia veci konštatovala, že otázka naliehavého právneho záujmu na uplatnenom nároku sa v danom štádiu súdu javí ako sporná.

14. Vychádzajúc z týchto zistení odvolací súd dospel k záveru, že zo strany okresného súdu nedošlo k porušeniu jeho povinnosti oznámiť predbežné právne posúdenie veci v zmysle § 181 ods. 2 CSP. Žalobcom namietané pochybenie súdu v opomenutí uvedenia (oznámenia) zmeny predbežného

právneho posúdenia veci okresným súdom v súvislosti s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu, ktorý prezentoval v písomnom upovedomení o predbežnom právnom posúdení veci, treba posúdiť k celému súdnemu konaniu. Uvedené pochybenie by mohlo zakladať porušenie práva na spravodlivý proces v prípade, ak by bolo spojené s konkrétnym relevantným nepriaznivým dôsledkom pre žalobcu, ktorý bol spôsobený namietaným postupom a zároveň by sa tento negatívny dôsledok musel vzťahovať na výsledok konania a nebolo by ho možné korigovať v ďalšom procesnom postupe, prípadne v opravnom konaní. V danom prípade správnosť predbežného právneho názoru okresného súdu bola spochybnená vyjadrením žalovaného, ku ktorému mohol žalobca zaujať stanovisko, keďže vyjadrenie bolo zaslané jeho právnemu zástupcovi, túto možnosť však nevyužil. Následne aj okresný súd na pojednávaní dňa 20.01.2022, na ktoré bol právny zástupca žalobcu riadne predvolaný a ktorého sa nezúčastnil, upozornil na spornosť názoru strán v otázke existencie naliehavého právneho záujmu. Okrem toho, právne posúdenie veci okresným súdom vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pokiaľ aj jeho predbežné oznámenie právneho názoru bolo v súvislosti s existenciou naliehavého právneho záujmu v rámci konania zmenené a nebolo oznámené jasne stranám sporu, nespôsobilá uvedená skutočnosť žalobcovi nereparovateľný negatívny dôsledok a nesmerovala k trvalému odopretiu jeho práva na spravodlivý (riadny) proces. Žalobca mal možnosť po doručení rozsudku súdu prvej inštancie namietat v odvolaní nesprávne právne posúdenie veci, uviesť relevantnú argumentáciu, a tak v ďalšom štádiu konania uplatniť svoj vplyv na dosiahnutie nápravy tvrdeného porušenia. Mal možnosť k prezentovanému právnomu názoru vyjadrenému okresným súdom zaujať stanovisko a tento rozporovať.

15. Žalobca v odvolaní možnosť zaujať stanovisko k záverom okresného súdu o nedostatku naliehavého právneho záujmu na ním žiadanom určení dostatočne nevyužil. Žalobca len zopakoval tvrdenia uvedené v žalobe, že bez súčinnosti žalovaného nie je možné a ani dosiahnuteľné navrátenie vlastníctva k predmetnému vozidlu a súčasne žalovaný môže naďalej disponovať s predmetným vozidlom a neexistuje iný typ žaloby na konečné riešenie uvedenej veci. Pokiaľ sa v závere odvolania vyjadruje k existencii naliehavého právneho záujmu, ide o všeobecné teoretické konštatovania, bez následného poukázania na ich aplikáciu a použitie v konkrétnej súdnej veci. Odvolací súd vo vzťahu k vysporiadaniu sa s neexistenciou naliehavého právneho záujmu žalobcu na ním žiadanom určení, opätovne poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie (bod 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku). V celom rozsahu sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že prípadným určením vlastníckeho práva by nebol vytvorený právny rámec, ktorý by bol zárukou odvrátenia ďalších súdnych sporov medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúcim z ich vzťahu k spornému motorovému vozidlu, keď žalobca vozidlo vo svojej držbe nemá, ale toto užíva žalovaný a žalobca naopak disponuje finančnými prostriedkami, ktoré mu žalovaný za toto vozidlo vyplatil.

16. Odvolací súd na základe vyššie uvedených záverov odvolanie žalobcu nepovažoval za dôvodné a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie podal žalobca, v odvolacom konaní nebol úspešný, preto žalovanému voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktorú náhradu mu odvolací súd voči žalobcovi priznal.

18. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).